

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923010218
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5923010218.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 30. júla 2024 prejednal odvolanie podané obžalovaným A. B., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. RK-1T/33/2023 zo dňa 18.12.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. RK-1T/33/2023 z 18.12.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 13.12.2022 v čase o 08.45 h na chodbe oddielu 3 A/C v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v C. (ďalej len „ÚVTOS C.“) po predchádzajúcej verbálnej a fyzickej roztržke fyzicky napadol poškodeného D. E., nar. XX.X.XXXX

v F., bytom F. XXX/XX, D. - D., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS C., tak, že ho polial v oblasti hlavy, krku a chrbta horúcou vodou z rýchlvarnej kanvice, a tým mu spôsobil viacpočetné popáleniny tela, konkrétne tváre vľavo na ploche 5 x 8cm, šije na ploche 10 x 15 cm, hrudnej steny vpredu vľavo

na ploche 20 x 20 cm, chrbtovej časti hrudníka na ploche cca 45 x 30 cm, oboch ramien na ploche cca 20 x 20cm, ľavej hornej končatiny až po zápästie a popáleninu v oblasti ramennej kosti vpravo na ploche 10 x 15 cm, pričom tieto zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie poškodeného s narušením jeho obvyklého spôsobu života a dobou liečenia v trvaní 18 dní.

Za to bol podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Trenčín, Partizánska 2315, 911 01 Trenčín, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 1 106,24 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 18.12.2023 do všetkých jeho výrokov (č.l. 322 súdneho spisu).

Samostatným podaním, doručeným okresnému súdu dňa 14.2.2024, obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomne zdôvodnil podané odvolanie (na č.l. 352 súdneho spisu), z ktorého vyplýva rozsah odvolania - proti výrokom o vine, treste a náhrade škody a tiež aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Obžalovaný je toho názoru, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym, resp. nejasným skutkovým zisteniam a pri rozhodovaní o vine, ako aj o treste vychádzal z nesprávneho posúdenia veci. Nestotožnil sa ani s odôvodnením napadnutého rozsudku. Odmietla prítomnosť akéhokoľvek úmyslu vo vzťahu ku konaniu, ktoré je opísané v predmetnom rozsudku. Opätovne poukazuje na skutočnosť, že z jeho strany sa jednalo o konanie, pri ktorom odvracal priamo hroziaci útok, a teda jedná sa o skutočnosť vylučujúcu protiprávnosť jeho konania. Za splnené považuje zákonné náležitosti nutnej obrany, keď následok, ktorý mu hrozil, keby nezakročil voči bezprostrednému útoku, je zjavne závažnejší ako ten, ktorý bol v dôsledku nutnej obrany spôsobený. Kvalifikáciu skutku ako úmyselného považuje z týchto dôvodov za nesprávnu. Zo strany obžaloby nebolo jednoznačne dokázané, že skutok, ktorý mal spáchať, sa skutočne stal tak, ako je popísaný v skutkovej vete samotnej obžaloby. Nie je explicitne preukázané, že jeho konanie bolo úmyselné, a contrario minimálne dvaja svedkovia potvrdili, že poškodený na neho zaútočil, pričom on sa snažil brániť, nakoľko ho držal pod krkom, tlačil mu na hrud'. Z dôvodu strachu o život považuje svoje konanie za adekvátne a primerané vo vzťahu k útoku, ktorý bol na neho vykonaný zo strany poškodeného, a preto nesúhlasí s právnou kvalifikáciou skutku. Má za to, že v danom prípade je množstvo rozumných pochybností o tom, či sa ako obžalovaný žalovaného skutku dopustil tak, ako je uvedené, a teda je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech, nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok, preto je potrebné prihliadnuť na zásadu „in dubio pro reo“, podľa ktorej ak existujú pochybnosti v otázke viny a nie je možné tieto pochybnosti rozptýliť ďalším dokazovaním, je nevyhnutné rozhodnúť v jeho prospech. V danom prípade nebola preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Pripomína, že tento skutok nemožno považovať za protiprávny, keď ho vykonal v rámci odvracania priamo hroziaceho/trvajúceho útoku na jeho osobu zo strany poškodeného. Na tomto základe požiadal odvolací súd zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na opätovné prejednanie a rozhodnutie, resp. aby ho súd oslobodil spod obžaloby podľa ust. § 285 písm. a), resp. b) Tr. por.

Dôvody odvolania zaslal vo svojom mene aj sám obžalovaný podaním doručeným okresnému súdu dňa 13.2.2024 (na č.l. 349 súdneho spisu). Podáva odvolanie, lebo má dokázané, že nešlo o trestný čin podľa § 156 Tr. zák. (ako úmyselný), navyše nové skutočnosti nasvedčujú, že vznesenie obvinenia voči jeho osobe bolo protizákonné, čo dokazujú aj výpisy zo zdravotnej dokumentácie zo dňa 29.11.2023, 3.4.2023, 11.4.2023, 6.6.2023 a iné záznamy dokazujú, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, sa nestal. Opätovne žiada o prejednanie tejto veci na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, pracovisko Ružomberok, prípadne žiada o zbavenie obžaloby vo všetkých bodoch, nakoľko neboli použité dôkazy v prospech jeho faktov pre jeho nevinu.

Krajský súd sa pred rozhodnutím o odvolaní oboznámil aj s ďalšími podaniami obžalovaného, ktoré boli priebežne doručené okresnému súdu (20.12.2023, 25.1.2024, 13.2.2024, 19.2.2024, 16.4.2024 na č.l. 327, 331, 349, 356, 366, 368 súdneho spisu), ako aj krajskému súdu (11.6.2024, 25.7.2024, na č.l. 381, vrátane príloh na č.l. 382-395, 410, v spojení príloh na č.l. 411-424 súdneho spisu). Tieto podania obžalovaného vyhodnotil ako doplnenie dôvodov odvolania. Z obsahu uvedených podaní vyplýva nasledovná podstatná argumentácia: Obžalovaný uviedol, že v princípe krajnej núdze, kde je potrebné spĺňať šesť podmienok, je preukázané, že spĺňa všetky okrem obety vlastnej ujmy na zdraví. V prípade, že je možné konštatovať čin v nutnej obrane, boli splnené všetky štyri základné podmienky. K tomu môže predložiť výpis diagnózy, ktorý dokazuje jeho tvrdenie pre oba inštitúty krajnej núdze a nutnej obrany. Požiadal o pripojenie spisu ČVS: ÚVTOS-4/19-RK-2023, nakoľko tento skutok sa stal v súbehu, resp. počas dokazovania so skutkom pod č.k. RK-1T/33/2023 a obvinenia jeho osoby. V oboch veciach mu bolo odmietnuté dokazovanie následkov a preukázanie nevinu, pritom v oboch veciach podal oznámenie v zmysle zákona. Predložil súdu zdravotné záznamy, ktoré dokazujú jeho obmedzený zdravotný stav a tiež spôsobené zranenia počas výkonu trestu (tieto sú súčasťou spisu na č.l. 384-395). Súčasťou tejto žiadosti bola aj žiadosť o ustanovenie obhajcu súdom v konaní, nakoľko povinná obhajoba mu zanikla po prepustení z výkonu trestu dňom 31.5.2024. Vzhľadom na podanie trestného oznámenia okresnou prokuratúrou na G. H., ktorý ho napadol vo výkone trestu a spôsobil mu viaceré poranenia, požiadal o vrátenie predmetnej trestnej veci späť okresnému súdu na jej zlúčenie s touto inou vecou, nakoľko skutky sa stali v ústave na výkon trestu odňatia slobody v súbehu.

Súčasťou spisového materiálu je aj vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného, ktorý sa stotožnil s rozsudkom okresného súdu, čo sa týka výroku o vine i treste, v dôsledku čoho navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol (na č.l. 358 súdneho spisu).

Z obsahu podania obžalovaného, doručeného okresnému súdu 20.12.2023 (na č.l. 327 súdneho spisu), vyplýva námietka zaujatosti voči sudcovi a prokurátorovi z dôvodu, že obžalovanému bol zamietnutý návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedka I. J.. V tejto súvislosti sa krajský súd na verejnom zasadnutí osobitne zaoberal týmto podaním s tým, že poukázal na ust. § 32 ods. 6 Tr. por., ak je predmetom námietky procesný postup orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu v konaní, o takejto námietke sa nekoná.

K priebehu verejného zasadnutia na odvolacom súde treba uviesť, že pre účely tohto konania bol opatrením krajského súdu zo dňa 12.6.2024 ustanovený obžalovanému obhajca K. D. K. z dôvodu podľa § 40 ods. 2 Tr. por. Verejné zasadnutie na odvolacom súde bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného A. B., poškodeného D. E., splnomocnenca poškodenej VŠZP, a.s. K. L. M.. Krajskému súdu boli prostredníctvom obžalovaného zaslané doklady nasvedčujúce tomu, že obžalovaný sa verejného zasadnutia nezúčastní, bolo predložené potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti trvajúcej od 9.7.2024, v spojení so súhlasom konať v jeho neprítomnosti (na č.l. 426-433 súdneho spisu). Nakoľko obsah súhlasu s konaním v neprítomnosti obžalovaného bol nejasný a podmienený, predsedníčka senátu oboznámila ust. § 120 ods. 2 Tr. por., v spojení s poučením obžalovaného obsiahnutým v upovedomení o verejnom zasadnutí z č.l. 416 súdneho spisu a upozornila, že ospravedlnenie obžalovaného zo zdravotných dôvodov nie je úplné, nakoľko neobsahuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, a z tohto dôvodu ani obžalovaný nežiadal o odročenie verejného zasadnutia. Vzhľadom na to, že obžalovaný neospravedlnil svoju neúčasť riadne (predložil neúplné ospravedlnenie), boli splnené podmienky na konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Tr. por. Súčasťou podaní, ktorými obžalovaný zdôvodnil svoju neúčasť na verejnom zasadnutí, bolo aj zopakovanie odvolacej argumentácie obžalovaného, že skutok nebol trestným činom, tento sa nestal tak, ako je uvedený v obžalobe, obrana v danej chvíli bola primeraná útoku poškodeného, okolnosti pri fyzickom napadnutí E. na jeho osobu (poukázal na stav trvalý) si to vyžiadali, celý incident bol zapríčinený údajne povolenou činnosťou E. pri výrobe mapy sveta na verejných priestoroch oddielu (na chodbe), preto za celý incident nesie zodpovednosť (vinu) ÚVTOS, v ktorom sa skutok stal. Dôkazy, ktoré súdu zaslal ohľadom zdravotného stavu, spolu s inými faktami poukazujú na to, že v prípade pojednávania vo veci jeho viny (pod sp.zn. RK-1T/33/2023) Krajským súdom v Žiline sa jedná o konanie v zaujatosti s konfliktom záujmov spravodlivého súdництва. Požiadal krajský súd nepojednávať vo veci o vine, nakoľko odvolací súd môže o nevine rozhodnúť aj sám. Opätovne žiadal predmetnú vec vrátiť okresnému súdu a túto spojiť k obžalobe Okresnej prokuratúry Ružomberok pod č. Pv 254/23, ktorú podala aj v tejto veci prokurátorka OP Ružomberok K. N. H., s ohľadom na to, že oba skutky sa stali v ÚVTOS C. počas jeho výkonu trestu a proti rozhodnutiam o výkone trestu bolo podané dovolanie na Najvyšší súd SR.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka s odkazom na písomné vyjadrenie navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Obhajca navrhol vyhovieť odvolaniu obžalovaného s poukazom na dôvody uvádzané tak v odvolaní obhajcu, ako aj v podaniach obžalovaného. Navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na opätovné konanie, resp. podľa § 285 pís. a) alebo b) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané riadne a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por., oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), na to určenom súde a obsah odvolania spĺňa náležitosti stanovene § 311 ods. 1 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania obžalovaného (do výrokov o vine, treste, nároku na náhradu škody) odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

V konaní, ktoré predchádzalo vyhlásenému rozsudku, boli dodržané všetky ustanovenia Trestného poriadku, vrátane tých, ktorými je zabezpečené uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu. Konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku tak nevykazuje procesné nedostatky, ktoré by mali za následok zrušenie napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o skutkové závery, v prvom rade je namieste uviesť, že súd prvého stupňa v danej trestnej veci vykonal dokazovanie spôsobom a v rozsahu predpokladanom ust. § 2 ods. 10 Tr. por., keď postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a z takto zisteného skutkového stavu vychádzal pri svojom rozhodnutí.

Vo vzťahu k významným skutkovým okolnostiam súd prvého stupňa v súlade s procesnou zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. zhodnotil vykonané dôkazy na základe svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpoveď poškodeného, zainteresovaných svedkov, znalecký posudok a listiny dôležité pre trestné konanie. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Obžalovaný bol zo spáchanej trestnej činnosti usvedčený najmä výpoveďou poškodeného D. E.. Poškodený podrobným spôsobom a bez rozporov vo výpovediach v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní opísal protiprávne konanie obžalovaného tak, ako toto bolo definované v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Sprostredkovane obžalovaného usvedčovali aj ďalšie svedecké výpovede, a to výpovede svedkov C. O., s ktorým poškodený vykonával povolenú činnosť v priestoroch ústavu, H. I., H. M., P. M., I. D. – spoluväzňov, ktorí mali možnosť vidieť, resp. aj počuť priebeh incidentu medzi obžalovaným a poškodeným na chodbe ústavu. Ďalej to boli závery znaleckého posudku I.

Q. R., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia úrazovej chirurgie, ktorý uviedol rozsah zranení u poškodeného – viacpočetné popáleniny tela, tváre vľavo, šije, hrudnej steny, popáleninu chrbtovej časti hrudníka, popáleninu oboch ramien, popáleninu hornej ľavej končatiny, popáleninu v oblasti ramennej kosti vpravo s vymedzením celkovej plochy popálenín 12 % až 15 % s konštatovaním, že ide o stredne ťažké poranenia s dobou práceneschopnosti v priemere 3-5 týždňov, pričom v danom prípade liečenie od 13.12.

do 30.12.2022 bolo plne adekvátne. Mechanizmus vzniku zranení plne zodpovedal tvrdeniam poškodeného.

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že sa bránil, keď ho poškodený škrtil, a pokiaľ polial poškodeného vriacou vodou, tak konal v rámci zákonom dovoleného konania – krajnej núdze, prípadne nutnej obrany. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa podrobne zaoberal charakterom oboch právnych inštitútov, ich rozdielom a podmienok stanovených zákonom na učinenie záveru, že páchatel koná v krajnej núdzi alebo nutnej obrane, a s poukazom na zistený skutkový stav veci dospel k správne odôvodnenému záveru, že konanie obžalovaného takýmto konaním nebolo.

V tejto súvislosti je vhodné poukázať na časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom zhrnul okresný súd podstatnú argumentáciu k obrane obžalovaného, s ktorou sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil.

„Podľa svedkov (O., I., M., M.) bolo konanie E. vyprovokované verbálnymi vyjadreniami obžalovaného a hoci v niektorých okolnostiach sa svedkovia vyjadrovali rozdielne, najmä čo sa týka držania prípadne škrtenia obžalovaného poškodeným rozdielne, v zásade všetci svedkovia konštatovali, že následná reakcia obžalovaného B. nebola adekvátne „prvotnému útoku“, nakoľko v prípade prvého poliatia vriacou vodou z kanvice došlo k prerušeniu fyzického kontaktu medzi oboma aktérmi incidentu a následne obžalovaný zvyšný obsah kanvice vylial na telo poškodeného, keď v tomto prípade už nemožno hovoriť, že by takýmto spôsobom obžalovaný odvracal hroziaci či trvajúci útok, ale vyslovene išlo o konanie, ktoré vykazovalo znaky pomsty (potrestania za fyzický kontakt) voči telesnej integrite poškodeného. V čase incidentu mal obžalovaný druhú ruku uvoľnenú a za tohto stavu mu nič nebránilo, aby kanvicu s vodou pustil na zem a bránil sa dvoma

rukami, prípadne využil možnosť privolať na pomoc referenta režimu, ktorý sa nachádza na príslušných oddieloch ústavu na výkon trestu. Práve okolnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že po prvotnom obliatí poškodeného došlo k prerušeniu fyzického kontaktu, poškodený prestal útočiť, no následné konanie obžalovaného spočíva vo vyliatí zvyšného obsahu horúcej vody z varnej kanvice vedú súd k záveru, že už sa nemôže jednať o konanie obžalovaného, na ktorého by sa vzťahovali ustanovenia či už § 24 alebo § 25 Trestného zákona, ale že ide o prekročenie (exces) vyššie citovaných podmienok a zo strany obžalovaného A. B. išlo o vedomé a cielené konanie v úmysle „potrestať poškodeného“ za jeho predchádzajúce konanie. V kontexte uvedeného súd zdôrazňuje, že incident sa stal v priestoroch ústavu na výkon trestu odňatia slobody, obaja podliehali režimu podmienok, ktoré vyžaduje zákon o výkone trestu odňatia slobody spolu s vykonávacími predpismi, v podmienkach keď obaja vykonávali tresty odňatia slobody za predchádzajúcu trestnú činnosť.“

Krajský súd, ako súd odvolací, preto prijal záver, že obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania, ktoré bolo správne právne kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Konanie obžalovaného, vzhľadom na jeho intenzitu, závažnosť, ako aj naplnenie zákonných znakov stíhaného trestného činu, nemohlo byť zo strany odvolacieho súdu posúdené ako priestupok, resp. disciplinárne previnenie. Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonom požadované znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, vrátane úmyslu. Ak niekto tvrdí, že sa bráni útoku a na svoju obranu použije vriacu vodu z kanvice, ktorú leje na útočníka tak, že mu zasiahne tvár, hlavu, hornú časť končatín a hrudníka minimálne, v takto zvolenej obrane pokračuje aj po paralyzovaní útočníka, takéto konanie je nielen prekročením pravidiel nutnej obrany, ale je jednoznačne konaním úmyselným. Obžalovaný musel vopred vedieť, že zvoleným spôsobom obrany a prostriedkom – vriacou vodou, ktorá smerovala na citlivé miesta tela, môžu byť poškodenému spôsobené závažné až devastačné následky.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá ust. § 168 ods. 1 Tr. por. a vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa stotožnil s presvedčivou a veci primeranou argumentáciou súdu prvého stupňa k rozsahu dokazovania, ako i ku skutkovým záverom, tak v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, aby sa vyhol duplicitnému uvádzaniu rovnakých záverov.

Pokiaľ obžalovaný požaduje, aby odvolací súd inak hodnotil vykonané dôkazy ako prvostupňový súd, je nutné poznamenať, že pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov, tak toto prináleží a je doménou súdu, ktorý dôkazy vykonal; v danom prípade teda súdu prvého stupňa. Odvolací súd tak preskúmava, či súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov a pri ich hodnotení dodržal ust. § 2 ods. 10, 12 Tr. por. a ak vzhľadom, že pri vykonávaní dôkazov súd prvého stupňa dodržal citované zákonné ustanovenia, ako je tomu aj v tomto prípade, nemá dôvod, aby hodnotil vykonané dôkazy odlišne.

V danej veci súd prvého stupňa vykonal dostatočné dokazovanie a v odôvodnení svojho rozhodnutia tieto dôkazy podrobne vyhodnotil, pričom jeho skutkové závery sú logické a presvedčivé. Zároveň sa okresný súd dôsledne vysporiadal aj s obhajobou obžalovaného. Obhajoba obžalovaného prezentovaná pred okresným súdom sa preniesla do podaného odvolania. Obhajoba spochybňovala, že sa skutok stal tak, ako je popísaný v obžalobe, ďalej úmysel obžalovaného poškodiť zdravie poškodeného, nakoľko sa obžalovaný bránil útoku poškodeného, ktorý na neho zaútočil ako prvý a obžalovaný konal v nutnej obrane, a žiadala obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

V zmysle vyššie uvádzaných úvah, odvolacie námietky obžalovaného sú len zopakovaním jeho obhajoby z predchádzajúceho konania, a preto ich krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Námietky týkajúce sa pripojenia inej trestnej veci k tomuto konaniu, ktorá je v štádiu po podaní obžaloby a v ktorej má obžalovaný procesné postavenie poškodeného, ako aj opakovane predkladané námietky voči tomuto inému konaniu vôbec nesúvisia s predmetnou vecou. Ide o dve samostatné trestné konania, a to aj napriek tomu, že skutky boli spáchané v ústave na výkon trestu, v ktorých bude samostatne rozhodnuté.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri absencii odvolacích námietok obžalovaného proti výroku o druhu a výmere trestu, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa, odvolací súd vykonal všeobecný prieskum uloženého trestu obžalovanému z hľadiska jeho zákonnosti a primeranosti (§ 317 ods. 2 Tr. por.) v zmysle vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona. Okresný súd aj o treste rozhodol na základe dostatočne zisteného stavu veci – zabezpečením si príslušných správ o povesti obžalovaného. Krajský súd si doplnil dokazovanie pre účely svojho rozhodnutia, aktualizoval odpis registra trestov a správu z ústavu ohľadom správania sa obžalovaného počas výkonu trestu odňatia slobody, ktoré vykonal na verejnom zasadnutí ich prečítaním.

Z aktuálnej správy ústavu z 30.5.2024 krajský súd zistil, že obžalovaný sa správa často neprispôsobivo, jeho spolužitie s inými odsúdenými je problematické. Obžalovaný útok vriacou vodou z kanvice pri následných pohovoroch vyhodnotil ako adekvátnu obranu. Vzhľadom na takýto postoj odsúdeného a charakterizované správanie odsúdeného v kolektíve bol dňa 16.12.2022 umiestnený do oddielu s bezpečnostným režimom. Jeho umiestnenie

do tohto oddielu splnilo svoj účel, správanie odsúdeného sa upravilo na prijateľnú úroveň a dňa 14.3.2023 bol komisiou umiestnený na štandardný oddiel do diferenciačnej skupiny C v rámci ústavu so stredným stupňom stráženia. Takéto opatrenie ústavu súd nevyhodnotil ako prekážku jeho stíhania za predmetný skutok, nakoľko opatrenie ústavu plnilo iný účel. Toto smerovalo predovšetkým k zabezpečeniu poriadku v ústave a malo preventívny charakter vzhľadom na celkové problematické správanie odsúdeného v ústave. Takéto administratívne opatrenie však nebolo dostatočné, aby postihlo následky úmyselného protiprávneho konania obžalovaného, t.j. zranenia spôsobené poškodenému. Takýto administratívny postih by bol neadekvátny k závažnosti konania obžalovaného a jeho následkom.

Aj vzhľadom na doplnené dokazovanie krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa nedopustil žiadneho pochybenia ani vo výroku o treste. Pri stanovení druhu a výmery trestu sa prvostupňový súd dostatočne zaoberal kritériami obsiahnutými v ust. § 34 Tr. zák. V tejto súvislosti je nutné poukázať na jednotlivé hľadiská určujúce povahu a závažnosť spáchaných trestných činov, vrátane osoby obžalovaného jeho pomeroch a možnosti jeho nápravy. Povaha a závažnosť trestného činu sú určované najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol konaním obžalovaného dotknutý, spôsobom spáchania činu, jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol trestný čin spáchaný, osobou páchatel'a, mierou jeho zavinenia, pohnútkou, pomerom poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Okresný súd správne ustálil aj pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v pomere 0 : 1 a v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. upravil zákonom ustanovenú základnú trestnú sadzbu (6 mesiacov až 2 roky) a trest ukladal v rámci takto upravenej trestnej sadzby v rozpätí 12 mesiacov až 24 mesiacov. Za situácie, že obžalovaný sa trestného činu dopustil priamo v ústave na výkon trestu, kde sa minimálne očakáva, že obžalovaný bude prejavovať snahu po náprave, tiež s poukazom na osobu obžalovaného (podľa aktuálneho odpisu registra trestov bol 9-krát súdom potrestaný) a možnosti jeho nápravy (opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody), spôsob jeho spáchania – poliatie vriacou vodou priamo z varnej kanvice viackrát na útočníka – čo značí o bezcitnosti a surovosti konania a následky tým spôsobené, je uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov trestom zákonným, primeraným a spravodlivým. Je zjavné, že obžalovaný nie je schopný rešpektovať právny poriadok a nepoškodzoval práva iných osôb, a to ani počas výkonu trestu. Preto k jeho náprave a ochrane spoločnosti bolo nutné opätovne uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia tiež zodpovedá zákonu.

Výrok o náhrade škody zodpovedá stavu veci a zákonu, keď poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. si riadne a včas, preukázateľným spôsobom uplatnila nárok na náhradu škody spočívajúci v náhrade nákladov za poskytnutú zdravotnícku starostlivosť poškodenému a tento jej bol súdom priznaný.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.